

1885-11-29

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Eline Lange

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Rosenvænget Hovedvej 27

Omtalte personer:
Therese Hornemann
Eline Lange
Viggo Pedersen
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 47 nr. 23

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard fortæller Eline Lange om sine følelser for Agnete og om hvordan, han vil forsøge at komme hende nærmere.

TRANSSKRIFTION

mappe 47-23

Rosenvænget 29 Nov. 1885

Kjære Fru Lange!

Hjærtelig tak for i går, skjønt jeg meget godt ved hvad der er tilbage har dog al pinlig fornemmelse forvandlet sig til den varmeste strøm i brystet.

Gud er så nådig, jeg føler, det er nåde alt sammen, og hvordan det så ender, håber og tror jeg, at jeg både skal kunde forstå og takke for nåden. Jeg ved nok at om sorgen kommer, kan det blive svært at føle nåden i den, men den er der. Hvor meget De har fortalt Frøken Agnete, ved jeg jo ikke, men det ser jeg klart, at hun ved hvad det til syvende og sidst drejer sig om. Jeg tror hun gjør sig al mulig umage for at synes om mig, men det er rimeligt at det

-2-

ikke vil lykkes for hende, bare hun så vil tage sig det så let så let, der er ingen grund til at vi begge skal være bedrøvede over det; bliver vi, hvad jeg dog nogenlunde frejdigt håber på, forenede i kjærlighed, da er med glæden man dobbelt glad, og halvt om sorgen så tung at bære, men skal det nu være så at vi ikke forenes, så er det virkelig tilstrækkeligt at jeg får byrden. Ja jeg fortæller Dem alt dette for det kan vist kun gavne, men er det galt af mig, så send mig blot et par ord, og jeg skal straks holde op. For jeg ved nok, at selv om De lærer mig lidt at kjende gennem hvert brev, så er det dog altid et usikkert og endeligt kendskab De opnår på denne måde, derfor vil jeg heller ikke på nogen måde, selv om det ellers er fristende nok, skrive til

-3-

Frøken Agnete, det vilde være rent galt af flere grunde [hun vilde vist heller ikke holde af det] De kan tro at Frøken Hornemann har været mageløs imod mig, hun har hjulpet mig så udmærket, men hun er bange for at Frøken Agnete har fået noget imod hende, det tror jeg nu ikke, men hvis så er, så er det noget af det første jeg må se at komme til at få forklaret Frøken Agnete. Frøken Hornemanns del i sagen. På Torsdag Fredag og Lørdag tænker jeg at tage ud til Viggo Pedersen, jeg har længe ligget på farten ud til ham, men i denne tid har det naturligvis hidtil været mig umuligt. Men så i næste uge engang, tør jeg vist nok komme ud en

aften med den bog jeg lånte af Hr. Jonathan [om jeg må] På næste søndag prædiker Hostrup vidst, så får vi da salmen "Rejs op dit hoved al Kristelighed". Men mon

-4-

jeg alligevel ikke hellere skulde høre Brandth, ham holder jeg dog mere af og min broder går sikkerlig til Hostrup. Hvis Frøken Agnete vælger at gå i Vartov var det dog muligt hun ikke havde noget imod at følges lidt med mig på hjemvejen. Dog det vil jeg ikke sætte mig fast i tankerne.

Den 30te. De forstår vist nok at jeg længes efter at fortælle Frøken Agnete om mit forhold til hende, men jeg må ikke forhaste mig, og hun må på ingen måde gå i kirke eller nogen bestemt kirke på søndag for min skyld, hun må endelig kun gå efter sin egen lyst. De viser da ikke hende mine breve for de er kun til Dem. Her hjemme har ingen spurgt om hvor jeg var i lørdags.

Deres hengivne Joakim Skovgaard

Rosenvangen 29 Nov 1885.

Kjære Fru Lange!

Hjærtens tak for i går, skønt jeg meget godt ved hvad der er tilbage har dog al mulig fornemmelse forvandet sig til den varmeste strøm i brystet.

Gud er så nådig, jeg føler, det er, nåde alt sammen, og hvordan det så ender, håber og tror jeg, at jeg både skal kunne forstå og takke for nåden. Jeg ved nok, at om sorgen kommer, kan det blive svært at følge nåden i den, men den er der. Hvor meget De har fortalt Frken Agnete, ved jeg jo ikke, men det ser jeg klart, at hun ved hvad det til dyvunde og vidst drøjer sig om. Jeg tror, hun gjør sig al mulig umage for at berøse om mig, men det er så rimeligt at det

ikke vil lykkes for hende, bare hun
saa vil tage sig det saa let saa let, der er
ingen grund til at vi begge skal være
bedrövde over det; bliver vi, hvad jeg
dog nogensinde frejdigt håber på, forenede
i kjærlighed, da er med glæden man
dobbelst glad, og halvt om sorgen så
tung at bære, men skal det nu være så,
at vi ikke forenes, er det virkelig til-
strækkeligt at jeg får byrden. Ja jeg
fortæller Dem alt dette, for det kan
vært hende gænge, men er det galt af
mig, saa send mig blot et par ord, og
jeg skal straks holde op. For jeg
ved nok, at selv om De lærer mig
lidt at kende gennem hvert brev, saa
er det dog altid et ufuldstændigt og ensidigt
kendskab. De opnår på denne måde, derfor
vil jeg heller ikke på nogen måde, selv om
det ellers fristende nok stræber til

Frøken Agnete, det vilde være rent galt
af flere grunde. ^{Men vilde vist heller ikke holde af det.} De kan tro, at Frøken
Hornemann har været meget imod
mig, hun har hjulpet mig så admærket,
men hun er bange for af Frøken Agnete
har fået noget imod hende, det tror
jeg nu ikke, men hvis så er, så er det
noget af det første jeg må se at komme
til, at få forklaret Frøken Agnete
Frøken Hornemanns del i sagen. På
torsdag fredag og lørdag tænker jeg at
tage ud til Viggo Pedersen, jeg har
lange ligget på jorden ud til ham, men
i denne tid har det naturligvis tidlig
været mig umuligt. Men så: næste
uge ulyng tror jeg vist nok komme
ud en aften med den lille tante af
Mr. Jonathan. ^{om jeg må} På næste søndag prædiker
Hoftrup vist, så får vi da selmen, Røj
og det havde al kræfterne. Men mon

jeg aldrig ikke hellere skulde høre Branth, ham holder jeg dog mere af og min broder går sikkert til Hestrup. Hvis Frøken Agnete vilger at gå: Hartov var det dog muligt hun ikke havde noget imod at følges lidt med mig på turen = rejse. Dog det vil jeg ikke sætte mig fast i tankerne. Den 30te De fortæller vist nok, at jeg længes efter at fortælle Frøken Agnete om mit forhold til hende, men jeg må ikke forhaste mig, og hun må på ingen måde gå i kirke eller nogen bestemt kirke på søndag for min skyld, hun må endelig kun gå efter sin egen lyst. De viser da ikke hende mine breve, for de er kun til Dem. Her hjemme har ingen spørgt om hvor jeg var i lørdags.

Deres hengivne
Joakim Rongvaard